

A Fővárosi Ítéltábla az Alföldi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Alföldi István ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve „fa” I.r. és a (II.rendű felperes címe) II.r. perújító felpereseknek a dr. Katona János ügyvéd által képviselt alperes neve perújított alperes elleni perújítási ügyében a Fővárosi Bíróság Gazdasági Kollégiuma 2007. április 5. napján kelt, 22.G.41.122/2006/16-II-T. számú végzése ellen a perújító II.r. felperes által 17. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság az I. és II.r. perújító felperes perújítási kérelmét a megengedhetőség körében elbírálva, mint érdemi tárgyalásra alkalmatlant elutasította. Egyben kötelezte az elsőfokú bíróság az I-II.r. felperest, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az I.r. alperesnek 1.200.000 Ft perköltséget.

Az elsőfokú bíróság végzésében a Pp. 260. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint a Pp. 266. § (1) bekezdésben foglalt rendelkezésre hivatkozva vizsgálta a perújító felperes által a perújítás alapjaként felhozott perújítási okokat. Ezzel kapcsolatban az elsőfokú bíróság álláspontja az volt, hogy a perújító felperes által a perújítási kérelmében hivatkozott tanú meghallgatására az alapeljárásban már sor került. A felperes által ugyancsak a perújítási kérelemben megjelölt és a perújítási okként hivatkozott okiratokkal kapcsolatban pedig az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy ezen okiratok egy részét az I.r. felperes az alapul szolgáló peres eljárásban részben csatolta, míg a további részét nem, de az általa hivatkozott okiratok együttesen sem eredményezhetnék a felperes javára kedvezőbb határozat meghozatalát, mert azok tartalma az elsőfokú bíróság végzésében részletesen kifejtettek alapján ellentétes az I.r. felperes korábbi perbeli nyilatkozataival és az általa rendelkezésre bocsátott okiratokkal. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a perújító felperes perújítási kérelmét nem látta érdemi tárgyalásra alkalmasnak.

A végzés ellen perújító II.r. felperes élt fellebbezéssel. Fellebbezésében az elsőfokú bíróság végzésének a megváltoztatását és a perújítás megengedését kérte, valamint az alperesnek perköltségben történő marasztalását.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság végzésében helytállóan hivatkozott a Pp. 260. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint a Pp. 260. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezésekre. E jogszabályi hivatkozás szerint pedig a jogerős ítélet ellen perújításnak van helye, ha a fél olyan tényre vagy bizonyítékra hivatkozik, amelyet a bíróság a perben nem bírált el, feltéve, hogy az elbírálás esetén reá kedvezőbb határozatot eredményezhetett volna. A (2) bekezdés szerint pedig a felek bármelyike csak akkor élhet perújítással, ha a hivatkozott tény vagy bizonyítékot a korábbi eljárás során hibáján kívül nem érvényesítette.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 266. § (1) bekezdése alapján helytállóan vizsgálta azt a megengedhetőség körében, hogy az I.r. felperes által felhozott perújítási okok, illetőleg az általa hivatkozott bizonyítékok a perben elbírálásra kerültek-e, továbbá, hogy e bizonyítékokat a perújító felperes hibáján kívül nem érvényesíthette-e.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság álláspontjával teljes egészében egyetértett. Helytálló volt az elsőfokú bíróságnak azon hivatkozása is - és e körben kellő alap nélküli a II.r. perújító felperes fellebbezésben kifejtett álláspontja -, hogy tanú meghallgatására az alapeljárásban sor került. Ott mind a felperesi ügyvezető, mind pedig a felperesek jogi képviselője jogosultak voltak a tanúhoz kérdéseket intézni, illetőleg a tanú vallomásával kapcsolatban észrevételeket tenni. A további eljárásokban pedig az eljáró bíróságok sürgősen látták a felperes által hivatkozott tanú meghallgatását és ezt meg is indokolták. Vagyis a felperes által hivatkozott bizonyítékot az eljáró bíróságok értékelték és mérlegelték, ily módon nem tekinthető a felperes által hivatkozott tanú vallomása olyan bizonyítéknak, amelyet az alapeljárásban eljáró bíróságok nem bíráltak el. Önmagában az a körülmény, hogy a per későbbi szakában a felperes által e tanú ismételt meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványnak az eljáró bíróságok nem adtak helyt, nem tekinthető perújítási okként, mert a felperes által hivatkozott bizonyítékot az elsőfokú bíróságok vizsgálták és elbírálták.

Helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság a felperes által hivatkozott okiratokkal kapcsolatban is. A perújítás alapjául csak azon bizonyítékok, okiratok szolgálnak, amelyek elbírálás esetén a perújítás kérelmezőre kedvezőbb határozatot eredményezhetett volna. Kellő alappal részletezte az elsőfokú bíróság az egyes okiratok, illetőleg bizonyítékok egymással ellentétes tartalmát és ennek alapján helytálló volt azon álláspontja is, hogy valamennyi okirat együttesen sem eredményezhetné a felperesek javára kedvezőbb határozat meghozatalát, mert azok tartalma ellentétes az I.r. felperes korábbi perbeli nyilatkozataival, illetőleg az általa rendelkezésre bocsátott okiratokkal. Mindezek alapján pedig helytálló volt az elsőfokú bíróság álláspontja, hogy a felperes perújítási kérelmét nem látta

megengedhetőnek. Erre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését a Pp. 259. §-ára utalással a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Mivel a perújított alperesnek a fellebbezéssel kapcsolatban igazolt fellebbezési költsége nem volt, a másodfokú bíróság a javára szóló fellebbezési eljárási költségről való rendelkezést mellőzte.

, 2007. július 4.

. Kovács László s.k.
a tanács elnöke

Ráczné dr. Gohér Angyalka s.k.
előadó bíró

. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő